

Prijs 20 ct.

CVP
1925
1

GEWOGEN EN
TE LICHT GEVONDEN

————— DOOR —————
A. TJADEN—v. d. VLIES

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEK
PARTIJEN

No. 1 VAN DE SERIE VLUGSCHRIFTEN DER
CHRISTELIJKE VOLKSPARTIJ
MET BEGINSELVERKLARING :: :: ::

BEGINSELVERKLARING VAN DE CHRISTELIJKE VOLKSPARTIJ.

Art. 1. De Christelijke Volkspartij is de organisatie van hen, die belijden te gelooven in God, die zich heeft geopenbaard in Jezus Christus, zijn eenig geboren Zoon, overgeleverd om onze zonden, opgewekt om onze rechtvaardigmaking (Rom. 4 : 25), en die, de eeuwige beginselen van Gods Woord aanvaardend als uitgangspunt en richtsnoer van hun denken en doen op alle levensgebied, bij het reformatorisch beïnvloeden van de ontwikkeling der menschelijke samenleving, trachten te bewerken de omvorming van maatschappij en staat op den grondslag der christelijke beginselen.

Art. 2. Eenerzijds belijdend, dat naar den eisch van Gods scheppingsordering de samenleving van de menschen behoorde te zijn een broederschap van de meest absolute maatschappelijke gelijkheid en meest volstreckte vrijheid aller menschen in de gehoorzaamheid aan God, belijdt zij anderzijds, dat door het feit der zonde de volkomen realiseering van dit Goddelijk gemeenschapsideaal op aarde niet mogelijk is en eerst dan bereikt zal worden, als God alles in allen zal zijn, doch erkent onmiddellijk in verband hiermede, dat de eisch der volmaaktheid, door Gods evangelie tot den mensch niet slechts voor het private leven, maar ook voor het sociologisch leven gericht, den plicht oplegt, om dit ideaal in dit aardse leven reeds te verwezenlijken, zoover als dit bij de desorganiseerende werking van de zonde maar eenigszins mogelijk is.

Art. 3. Zij belijdt, dat, als noodzakelijk correctief van de demoraliseerende werking van de zonde, door God aan den arbeid, naast zijn bestemming om „beheersching der natuur” (menschelijke schepping) te zijn, ten doel is gezet de voorziening in de levensbehoeften van de menschen.

Hiernevens vindt zij in Gods openbaring voor de economische structuur van de samenleving o.m. de volgende, voor alle tijden geldende beginselen: dat de arbeidsplicht, behalve bij ongeschiktheid tot arbeiden, op alle menschen rust en het voldoen aan dien plicht alleen recht geeft op wat noodig is voor het levensonderhoud; dat van eigendom in volstrekten zin alleen bij God sprake kan zijn en mitsdien onder menschen slechts een relatief bezitsrecht mag worden erkend; dat de vorm, waaronder de eigendom onder menschen optreedt, afhankelijk is van de eischen van den tijd, doch altoos zoodanig geregeld behoort te worden, dat aller

menschen deelgenootschap aan het bezit van de arbeids- (voortbrengings-) middelen verzekerd zij en behalve als gevolg van vererving of schenking geen andere eigendom van de genotmiddelen (verbruiksartikelen) toelaatbaar zij, dan als vrucht van eigen arbeid en dan nog slechts in verband met den organischen samenhang van de menschheid en haar goed, waarom bij ongeschiktheid tot arbeiden een rechtmatig deel van anderer arbeidsvrucht verzekerd behoort te wezen.

Art. 4. Zij bestrijdt de huidige kapitalistische maatschappij, deze toetsend aan de hiervoor omschreven beginselen als een onchristelijke, omdat ze, in plaats van het beeld eener zoover mogelijk doorgevoerde sociale gelijkheid, dat van de grootst denkbare sociale ongelijkheid vertoont, waardoor bij de mogelijkheid om zich te onttrekken aan den arbeidsplicht, enkelen zich baden in weelde ten koste van de velen, die in armoede gedompeld zijn.

Zij vindt de oorzaak van dit verschijnsel in het feit, dat de voortbrengingsmiddelen in onze maatschappij zich bevinden in den privaten eigendom van enkelen, terwijl de groote massa der arbeiden van het bezit daarvan verstoken is en dientengevolge in een toestand van slavernij en uitbuiting verkeert, waarbij de arbeid niet ten doel heeft, te voorzien in de behoeften van de menschen, maar als object van kapitaalvorming door de bezitters in de systematische toepassing van de diefstalzonde wordt dienstbaar gemaakt aan manmonnistische heb- en winzucht.

Strevend naar de vervanging van deze onchristelijke maatschappij door een samenleving, waarin de arbeid bevrijd en aan zijn bestemming hergeven zal zijn, acht zij deze bevrijding niet anders mogelijk dan door de opheffing van den privaten eigendom op de voortbrengingsmiddelen en de socialiseering van het bedrijfsleven als den voor onzen tijd eenig mogelijken vorm om naar den eisch der christelijke beginselen aller deelgenootschap aan het bezit daarvan te verzekeren en allen te doen toevallen het rechtmatig deel van eigen arbeidsopbrengst.

Art. 5. Belijdend eenerzijds, dat door God de overheid is ingesteld voor de handhaving van het recht in de samenleving als noodzakelijk correctief van de destructieve werking van de zonde, erkent zij anderzijds als den staatsvorm, die het meest strookt met het christelijk gemeenschapsideaal, de democratische republiek, waarin ieder lid der volksgemeenschap, overeenkomstig de persoonlijke verantwoordelijkheid, zijn gelijkgerechtigd aandeel in de samenstelling der regeermacht heeft.

Art. 6. Belijdend, dat de overheid als dienaressse Gods tot taak heeft de handhaving van Gods Recht, stelt zij den eisch, dat de overheid hare roeping versta, om de Goddelijke ordening van de menschelijke samenleving binnen het kader van haar rechtstaak te

verwerkelijken, waarom zij in onzen tijd den plicht heeft de socialiseering van het bedrijfsleven te bevorderen.

Art. 7. Socialiseering wel onderscheidend van staatsexploitatie van de bedrijven die zij in de kapitalistische maatschappij voor monopolistische bedrijven gewenscht acht, maar als stelsel verwerpt, eischt zij, dat de overheid, zich beperkend tot haar rechtstaak, haar plicht ten aanzien van de socialiseering vervulle door het scheppen van de daarvoor noodige maatschappelijke organen met publiekrechtelijk karakter, zooveel mogelijk met gebruikmaking van de vakorganisaties en wat daaruit opbloeit en de daarmee gepaard gaande onteigening van de bezitters der voortbrengingsmiddelen.

Art. 8. In onvoorwaardelijke onderwerping aan Gods absolute souvereiniteit, gehoorzaamheid aan hetgezag der overheid om Gods wil, plichtmatig achtend, handhaaft zij het recht en den plicht, gehoorzaamheid te weigeren aan een overheid, die ingaat tegen Gods geboden.

Art. 9. In haar strijd voor de vrijmaking van den arbeid uitgaande van de door Jezus zelf gestelde antithese: of de dienst van God of de dienst van den Mammon, verwerpt zij even beslist als de mammonistisch-kapitalistische uitbuiting de organisatie van de arbeidersklasse in den strijd tegen het kapitalisme uitsluitend op den grondslag van hun klassebelang doch wenscht de belijders van den Christus te organiseeren in den strijd voor het Recht Gods.

Zooveel mogelijk wenscht zij deel te nemen aan de parlementaire actie, niet slechts met het oogmerk om binnen het raam van de kapitalistische maatschappij direct van belang zijnde hervormingen tot stand te brengen, maar ook met verder strekkend doel om de overheid te brengen tot haar plicht, de socialiseering te bevorderen en zooveel mogelijk de voorwaarden daarvoor te scheppen of haar ontstaan mogelijk te maken.

Zij overschat daarbij de beteekenis van de parlementaire actie voor de sociaal-economische omzetting van de maatschappij niet en wenscht bij haar deelneming daaraan niet uit het oog te verliezen de leering van de geschiedenis, dat dan alleen het Christendom zijn volle beteekenis als sociologisch-reformatorische kracht behoudt, wanneer het, levend in het hemel-ideaal, kritisch blijft staan tegenover den tijdelijken samenlevingsvorm, waarin het zich bevindt. Daarom zoekt zij haar voornaamste strijdmiddel in een rusteloze critiek op het kapitalisme tot opschrikking van het Christelijk geweten en de zedelijke propaganda tot bewustwording in de christenheid van haar plicht, om in ernstig streven het christen-socialisme te bevorderen om Godswil.